

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXVIII. Graues morbos hoc tempore patitur, in quibus insignem
patientiam & perfectionem ostendit

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

CAPVT XXVIII.

*GRAVES MORBOS ET ALIAS
valetudinis difficultates hoc tempore pa-
titur: in quibus insignem patien-
tiam & perfectionem
ostendit.*

VONIAM P. Balthassar ma-
gnā prae se ferebat resignatio-
nem, & in rebus omnibus cum
diuina voluntate conformita-
tem: necesse erat eum probari
in rebus aduersis: vt contem-
ptus aliquos, & contra suum
honorem iniurias & alias corporis poenas, & ca-
lamitates ferret: nam S. Bernardo teste: non sa-
tiatur animus vanitate, neque corpus voluptate.
Qui autem perfectus esse vult: vtramq; vincat o-
portet; quae vt ad terram penitus proijciatur: per-
mittit Deus, euenire opprobria, quae multum con-
ferunt ad obtinendam humilitatem; ac proinde
facile expellunt vanitatem; mittit etiam aegritu-
dines, ac dolores, quib. patientia perficitur; exclu-
ditur verò voluptas, quā appetit sensualitas. Voluit
igitur D. N. P. Balthassarē opprobrijs & contēptu
exercere, vt perfectē ac solidē humilis euaderet,
vt postea videbimus; & morbis ac doloribus, vt
esset perfectē patiens: Incepit autem ab his citius,
vt crescendi in virtutibus occasionē ei praeberet.

nam,

2. Cor. 12. 9 *nam, ut Apostolus dixit: a Virtus in infirmitate perficitur. Cum autē dicitur VIRI VS, nulla in particulari expressa, significatur morbos Iustis occasionem esse in omnibus crescendi, & ad earum perfectionem perueniendi, quæ ex splendore, quem tunc emittunt, agnoscuntur, & manifestantur, ad ipsius Dei gloriam, & fidelium ædificationem. Hoc autem maximè præstant duo morborum genera; quæ valde efficaciter solideque electos expoliunt: quidam sunt ferè continui, ita ut semper agrotum malè afficiant dolore & poena aliqua: non tamen cogunt iacere in lecto; aut Officia, & ministeria sua propterea intermittere; licet grauius, & molestè illa præstent: alij sunt grauioribus, magisque acuti, qui interdum eueniunt, & aliquo tempore perdurant, in quo magis exercetur, perficitur, & agnoscitur agrotantis patientia & mansuetudo; resignatio, & Obedientia; & charitatis præstantia, atque perfectio, præcipuè cum morbi adedò importunè veniunt, ut consilia, ac directiones Officiorum impediunt; aut etiam vitæ finem minentur, cum maximè in illa floreret: & utroque hoc genere exercuit Deus Patrem Balthasarem: & ipse in vtrisque insignem ostendit resignationem, & conformitatem cum voluntate diuina.*

IN PRIMIS, in grauioribus morbis tanta erat eius patientia, ut & medici, & ipsi Infirmarij obstupescerent; nam, quemadmodum Iob suis doloribus dolorem augebat, saniam testā radens: ita hic doloribus dolores addebat; nam, ut supra insinuanimus, cum amarissimam sumebat purificationem, diutiùs eam in ore, quasi os abluens, retinebat;

nebat; & cū maiori inappetentia laborabat, se ipsum cogebat ad comēdendum, vt se mortificaret. Et vbi alij licere existimant (sicut reuera licet) in tali occasione leuamen aliquod quærere: ipse nouum aliquem cruciatum adinueniebat, dicens cum eodem Iob: *b quis det, vt qui cœpit, ipse me conterat: soluat manum suam, & succidat me! & hac sit mihi consolatio, vt affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus sancti.* b Iob 6.9.

MAXIMAM pressuram suæque virtutis experimentum habuit in ægitudine, quā hoc eodem tempore Vallis-Oleti passus est, post expeditum negocium Burgis, de quo proximo capite est dictum: cuius nonnulla indicia & præfagia habuisse videtur: eius enim socius retulit, eum cū in eam ciuitatem rediret, eamque à longe videret magno animi sensu dixisse verba illa nostri Saluatoris ad suos discipulos, cū suæ passionis calicem bibiturus ascenderet in Hierusalem: *c ecce inquit ascendimus Hierosolymam, & filius hominis tradetur:* & ita euenit. aded enim grauer morbus eum premebat, vt tanquā mortuus iam relinqueretur, iacto lineamine super faciem, & volebant Sacristanum monere, vt quasi pro defuncto pulsaret. Sed placuit Deo, vt miraculosè rediret ad vitam, quia exaudiuit plurimas, valdeque feruentēs orationes, quæ pro eius salute, & vita, non solum in domo nostra; sed in alijs etiam Religiosorum Conuentibus huius Ciuitatis, à quibus id petatum fuerat, fundebantur; adiuantibus quoque multis pijs sæcularibus, qui omnes commiseratione tangebantur ob tantum totius Prouinciæ detrimentum, si in tali occasione tali viro, à quo illa gubernaba-

nabatur, priuaretur. Aliqui foelicem hunc euentum tribuerunt sancto Extremæ Vnctionis Sacramento (quod piè admodum suscepit) cuius virtus est sanitatem & vitam impertiri si ita expedit, etiã cum naturaliter apparet impossibile. Nec defuit Prouidentia diuina in humanis medijs præfenti necessitati accommodatis applicandis. cum enim superior domus tam exigua iam haberet spem de vita ægroti: iussit, Infirmarium, Ioannem scilicet Santium fidelem eius socium, ire dormitum, vt à prolixo labore requiesceret aliquatulum: qui cum iaceret in lecto, vehementes quosdam sensit impulsus, quasi diceretur sibi, Surge, & præbe aliquid ægroto, vt comedit: cui adeò vehemēti impulsui cū resistere non posset, surrexit, voluitq; aliquid ægroto præbere. quod comederet: sed medici ipsi prohibebant, dicentes, id fore ad mortem illi accelerandam: sed Infirmarius tantam internam vehementiam sentiebat ad faciendum quod cupiebat, vt redierit ad Superiorem, à quo facultatem impetrauit præbendi aliquam substantiam, quam præparatam iam habebat, ægrotanti, qui statim atque eam sumpsit, coepit paululum respirare, & melius habere; donec sensim Deus ab illo periculo eum liberauit: in quo tamen periculo magnam vir sanctus lætitiã præ se tulit, ortam ex plena conformitate voluntatis suæ cum diuina; & magna saluationis suæ securitate ac fiducia, quam Deus illi communicabat. Quare dicebat, se mortem non timere; nec rem vllam sibi molestiam adferre; aut cor suum creaturæ ali-cui adstrictum habere: sed potius sibi persuadebat, totum suum negotium foeliciter esse
expe-

expeditum. At Prouidentia diuina satis tunc si-
bi esse existimauit, hanc ægroti voluntatem
ad eam resignatam: quare vitam illi produxit
ad multa præstanda, quæ ipsius essent obse-
quij. Nec illud quidem molestiam aliquam
ægrotanti adferebat, quod aliquid propter
suam mortem Prouinciæ defuturum esset: hanc
enim curam & cogitationem, sicut reliquas, di-
uinæ Prouidentix relinquebat, tanquam huius
viciæ Domino, cui facile est, si aufert vnicum e-
ius procuratorem, alium substituere, qui eandem
curam gerat.

Ex hac ægritudine, qua Vallis-Oleti labora-
uit, orta est postea Quartana febris Salmantica,
quæ & prolixior, & molestior esse solet ob in-
ternam tristitiam, & afflictionem, quam solet
melancholicus humor adferre: quas tamen mo-
lestias ad eam ipse patienter, & modeste fere-
bat, ut cum die quadam valde grauiter in ipso
Paroxismo laborantem grauis quidam Pater
visitaret, eiusque vultum compositum ad eam
ac serenum videret, ei dixerit: impossibile
est, R. V. non affici magno dolore: cui ægrotus
respondit, quasi nihili faciens, quod patieba-
tur: perinde est: quasi diceret: idem est mi-
hi pati, aut non pati; vehementi laborare quar-
tana, aut liberum esse ab ea: non enim aliud
volo, quàm quod vult Deus: in cuius voluntate
totum meum solacium consistit. Nihilominus
cum ad eam esset prudens, & proximorum ædi-
ficationis Zelosus, ne quid faceret, aut dice-
ret, quod eos posset offendere, operam dabat,
ne quis ipsum visitaret tempore, quo febris illa
erat

erat vehementior : ne fortè ex humore illo melancholico verbum aliquod minus suaue excideret, quàm aliàs consueuisset: potius volens, cum solo Deo agere, & in illis angustijs ab eo solo solatium suum habere.

AD hæc, ex grauib; morbis, & prolixis peregrinationibus, ac continuis laboribus, quos in suis Officijs sustinuit, ortum est, vt valetudo debilis semper esset, & continuos quosdam morbos haberet, Vrinæ, Renum, Podagræ, & alios similes satis graues ob diuturnitatem : quos ipse non solum patienter tolerabat ; sed ita etiam dissimulabat: vt nec domestici, aut certè paucissimi aliquid tale in eo animaduertent : accedebat enim ipse, ad omnes Communitatis actiones, & Officiorum, ac ministeriorum suorum, atque si nihil tale pateretur : id quod magnæ virtutis indicium est. Imperfecti enim, etiam sine causa aliqua, valetudinis suæ defectus facile produnt ; vt humanum aliquod solatium obtineant; aut, vt sibi indulgeatur; & laus honorue deferatur; optantes, vt alij ex commiseratione commoditatem aliquam sibi adferant, aut magni ipsos faciant, eò quod aliquid patiantur; & cum non præbetur ipsis, quod optant, sequuntur murmuraciones, & querelæ; suisq; singularitatibus alijs molestiam adferunt; & domum ipsam perturbant. Viri autem perfecti, huiusmodi valetudinis defectus, tegere student, donec ipsi se manifestent, & vultus eos ipsos prodât; aut remedijs alicuius sumendi causâ, necesse sit eos aperire; aut vt imperfectum, ac debile aliquem, exemplo suo ad tolerantiam animent. Et vbi nihil horum exigit, vt tales defectus aperiant, nullum

Nullum alium testem habere volunt eius quod patiuntur, quàm Deum à quo & solatium & consolationem expectant; honoriq; sibi ducunt, talia pati, ut ipsi placeant.

CVM præterea spiritualis crux ex opprobrijs & doloribus conficiatur: gloriabatur, quod aliquid tale semper pateretur, dicēs: si ligneam crucem, cui Christus D.N. fuit affixus, propterea veneramus, quod sanctissimum eius corpus illam contigerit: cur non veneremur viuam laborum eius crucem, quæ etiam cor eius penetrauit? & quæ admodum vel minima crucis illius particula magni fit: ita, aiebat, quemuis laborem aut dolorem siue magnum, siue paruum, quem Deus nobis mittat, esse magni faciendum, & quoscunque afflicto videbat, hæc verba frequenter repetebar: arboris sanctæ crucis nec foliolum permittere debemus decidere in terram.

ACCADIT, quòd cum P. Balthassar adeò esset Zelans, & eminens in ministerijs erga proximos, voluit Deus, quiddam illis addi, quòd ea exercentis sanctitatem valde extollat: ut scilicet & præclarissima quæque præstaret, & simul tamen plurima & grauià pateretur. Mirabilis procul dubio est, & stupenda vita Iustorum, qui semper in aliquo lecto iacent, feruntque valde patienter, sicut Evangelicus ille Lazarus, graues dolores, vlcera, aliosue cruciatus: sed optandæ magis sunt ægri-tudines illæ, & valetudo ita affecta, quæ ita hominem affligunt, corpusq; continuè cruciant, ut vires nihilominus relinquunt, ut pro Ecclesiæ bono & animarum salute possint laborare, quod fecerunt clarissimi aliqui sancti, quales fuerunt Sanctus

di. Timot. 5.
23.

ctus Timotheus Episcopus & Martyr, de quo eius Magister S. Paulus ait, quod d *frequentes* pareretur *infirmities*; nec tamen propterea cessabat à grauibz occupationibus & laboribus Evangelicæ prædicationis. Et sancti Gregorius, Bernardus, & Franciscus, qui adeò in utroque excelluerunt, ut non sciam, quid potius admirer, an, quod plurima sint passi, strenuè adeò propter proximos laborantes; an, quod tales labores præstiterint tam grauiā perferentes. utroque autem simul insignes coronas sunt promeriti. tulerunt enim duas cruces, aut certè vnā ex duabus partibus confectam: pati scilicet graues morbos ac dolores; & simul maxima ac difficilia opera præstare, quæ magnos semper labores coniunctos habent, in peregrinationibus, profectiōibus, defatigationibus, persecutionibus, calumnijs, & alijs tribulationibus; & præterea, quod huiusmodi sit occasio, in qua suæ charitatis erga proximos perfectionem, & excellentiam ostendant: dum, ne proximis in aliqua necessitate constitutis subuenire negligant, propriam sanitatem suam contemnant, & vitæ periculum subeant. Siquidem, teste S. Thoma, meritò debet spiritualis proximi vita propriæ corporali; & solatium animæ, eo indigentis, quieti proprii corporis etiam lassi ac defatigati præferri. Hæc omnia præstitit Pater Balthassar, ut ex ijs quæ retulimus facillè constat: ostendit enim insignem suam charitatem in proximos: cum etiam ægrotus visitaret proximos ægrotantes, qui spiritualis solatii causa eum accersiebant, tunc enim ipse eos accedebat, etiam si proprius

prius morbus graueretur: (vt in casu superius commemorato euenit) ne vel in puncto, charitas sua perfectio minueretur.

HINC etiam oriebatur, vt ægrotis, & valetudinarijs valde compateretur, vt qui experientia nosceret, quid esset ægrotare, & imbecillem valetudinem habere: Nam talis experientia maxime generat huiusmodi compassionem. propterea enim Apostolus de Christo D. N. dixit: *e non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia,* quare eos frequenter visitabat, verbisque lætis ac iocundis consolabatur; magnaque cura studebat, omnia illis necessaria, & quæ leuamen, & iucunditatem adferre possent, administrari: cupiens tamen, omnes diuinæ voluntati in ijs, quæ patiebantur, esse conformes; non dantes locum querelis, quas adinuenit, sibi quæ fabricat caro, apparente aliquo maioris pietatis prætextu. Quare cum ægrotum quendam ex nostris visitaret, feruentem valde operarium, & conquerentem ac lamentantem, quod in lecto iacens, nec orare posset, nec Sacrum facere; confessiones exciperet, nec alia ministeria præstare, quæ sanus faciebat. Pater ei sic respondit: pluris facit Deus, quod quis eum per mensem sustineat ac toleret; quam quod in huiusmodi ministerijs per integrum annum illi seruiat. Et ita instructum magisque animatum reliquit; & quidem iure: nam cum Deus vult Religiosum ægrotare, nihil ille tunc facere potest, quod eius diuinæ Maiestati magis placeat, quàm benè tolerare, quod ille mittit; & propterea, quod ille mittat. Solet enim hoc

magis esse meritorium: eò quòd sit magis purum,
 & à propria voluntate, inaniq; sine ac terrenis vo-
 luptatibus exutum: quæ faciliè operibus illis mi-
 fcentur, quæ sani præstant. Deniq; hæc cum diuina
 voluntate conformitas, illius erat in omnibus
 morbis solatium: inter alia interna sensa, quæ in
 suo libello adnotauit, hæc erant verba scripta:
 „ dicat ægrotus animæ suæ, quantumuis hæc febris
 „ corpus adurat, non volo sine illa esse: si ita Deo
 „ placet: & hac ratione consolabatur, & exhilara-
 „ bat ægrotos verbis, & literis, valde ad rem adi-
 „ plos datis, vt inferius dicetur.

CAPVT XXIX.

*FIT RECTOR COLLEGII SAL-
 manticensis, datq; operam vt literæ cum
 spiritu coniungantur; magnumq; in
 Fratribus nostris studiosis
 feruorem excitat.*

ANNO
 1574.

LECTO nouo Societatis Ge-
 nerali P. Euerhardo Mercuria-
 no, mansit Romæ P. Aegidius
 Gonzalius factus Assistens, qui
 Prouincialis erat huius Pro-
 uinciæ Castellæ, in quo mune-
 re successit ei P. Ioannes Sua-
 rius; Pater verò Balthassar factus est Rector Col-
 legij Salmanticensis, licet prius fuisset nomina-
 tus Prouincialis Prouinciæ Toletanæ: sed ex illo
 morbo